

U K R A I N I A N

**C
A
T
H
O
L
I
C**

CHURCH St. VOLODYMYR

SEPTEMBER 2009

Divine Liturgy: Sunday 8:15 am.

Happy Birthday!!!

Roman Majda 13; Maria Iskiv 15; Nicholas Makarewycz 15; Ulana Kamenetsky 15; Oksana Balytsky 29;
Marenin Helen 11; Popadiuk Tania 14; Sydir Natalia 16; Sydir Jaroslaw 16; Shopa Sergie 17; Didoszak
Danylo 20; Markovich Danilo 22; Popadiuk Mark 24; Hryciw Romana 29; !

WEDDINGS!!!

Halyna & Ihor Petrechko 3; Marta & Ihor Voyevidka 7; Roma & James 25; Constantine & Annette
Makarewycz 25; Dennis & Irene Sugano 13!

Grant, o Lord, in health and salvation, many and happy years!

КАЛЕНДАР

September-14 : Exaltation of the Holy Cross. September-17: Sophia, Faith, Hope, Charity.

October-1: Patronage of the Holy Mother of God.

PLEASE PRAY FOR THE DECEASED MARTA SYDIR.

Просимо згадати у своїх молитвах спочилу в Бозі Марту Сидір - дружину Ярослава Сидіра,
яка відійшла увічність 28 серпня 2009 року Божого. Складаємо наші щирі співчуття
чоловікові, синові, дочці, невістці, зятеві і всій родині.

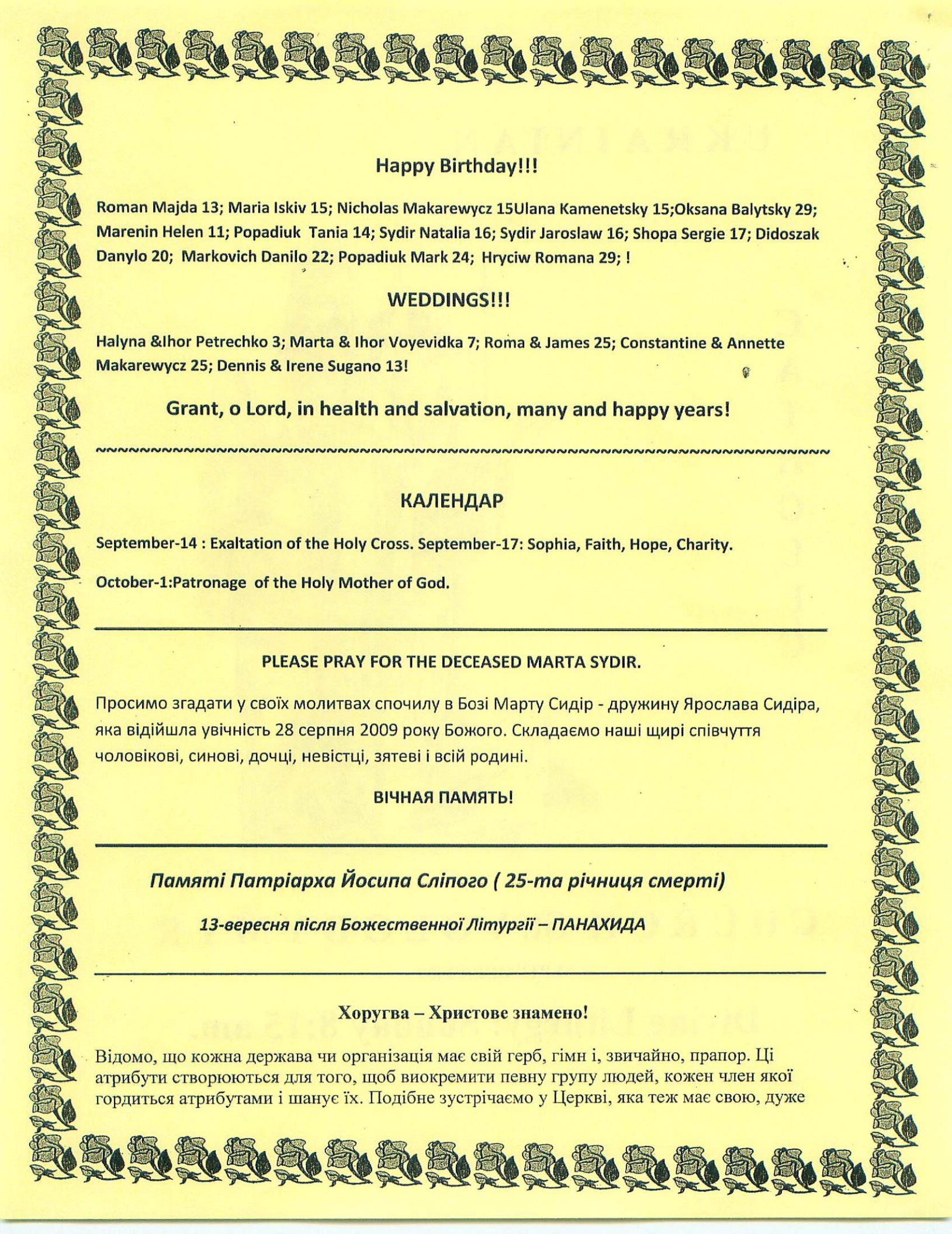
ВІЧНАЯ ПАМЯТЬ!

Памяті Патріарха Йосипа Сліпого (25-та річниця смерті)

13-вересня після Божественної Літургії – ПАНАХИДА

Хоругва – Христове знамено!

Відомо, що кожна держава чи організація має свій герб, гімн і, звичайно, прапор. Ці атрибути створюються для того, щоб виокремити певну групу людей, кожен член якої гордиться атрибутами і шанує їх. Подібне зустрічаємо у Церкві, яка теж має свою, дуже

багату, символіку. Розгляньмо детальніше оддин із таких атрибутів Церкви – хоругву. Слово «хоругва» походить від монгольського слова зі значенням «знак, знамення» і вживалося спершу у військовій справі. Вже від початку існування військових угрупувань вживалося як символ військової сили. У війську хоругва – це свята річ, тому є відповідна особа, яка її носить і доглядає. У військових походах хоругва йде завжди попереду. Якщо на війні супротивник заволодів хоругвою – це означало поразку. Існували навіть жорстокі покарання за втрату чи пошкодження хоругви. Форма хоругви, яка використовується в Церкві, бере свій початок від імператора Костянтина Великого (IV ст.). На початку свого панування імператор Костянтин проголосив свободу віросповідання. Фанатик поганства Максиміян Галерій на сході і жорстокий тиран Максентій на заході ненавиділи Костянтина і надумали позбавити його влади, а, за можливості, – вбити. Імператор Костянтин дізнався про наміри Максиміяна і Максентія і, незважаючи на свої слабкі військові сили, оголосив війну Максентію за насильства, які він чинив над християнами в Римі. Костянтин молив Бога дати йому знамення, яке б підбадьорювало його воїнів у боротьбі проти поганських військ. Господь почув його молитву. Погідного дня імператор і все його військо побачили на небі великий і як сонце ясний хрест, на якому були слова: «Цим переможеш». Ніхто не розумів, що означає це видіння. Але вночі Костянтінові з'явився Спаситель із хрестом у руці й наказав, щоб військо з таким самим знаменем ішло в бій і ним перемагало ворога. Костянтин наказав зробити таке знамено з вишитими золотом літерами «ХР» – двома першими літерами імені Христа. З цим знаменням імператор переміг своїх ворогів. Однак хоругва увійшла у життя Церкви не відразу після такої величної перемоги. Деякі дослідники історії Церкви твердять, що початком уживання хоругв можна вважати зародження хресних походів, тобто торжественних походів до святих місць. Першу ж згадку про хоругву зустрічаємо на Заході у Григорія Турського, єпископа франків, у VI столітті. На Сході ж – у Костянтина Порфирородного, який описав хресний хід імператора Василія Македонського в 879 році, що повертається з походу зі Сирії. У цих описах зустрічаємо різноманітні спогади про вигляд хоругви. У війську тих часів були хоругви різного типу, що можемо спостерігати також у сьогоденні Церкви, де присутня хоругва і фана. Немає чітко зазначеніх дат, коли почали використовувати те чи інше знамення. Більшість вірних уважає, що хоругва використовується у Східній Церкві, а фана – у Західній (католицькій), однак це не до кінця правдива інформація, бо, як свідчать історичні факти (мініябрія з англійського манускрипту 15 ст.), хоругва була і є присутня і на Заході у церковних братствах і організаціях. Зазвичай в РКЦ хоругву (чи фану) не вживають на літургійній молитві, а тільки під час різних хресних походів. На Сході ж хоругву використовують при літургійних службах (Божественна Літургія, молебні...) і в хресних ходах. З плином часу кожна літургійна річ у Церкві набирала богословського значення. Не оминуло це і хоругву (фану). Так, вона стала переможним символом перемоги над світом. Тому під час Божественної Літургії, яка є відображенням перемоги Христа над світом, бачимо хоругви, де спочатку був зображений Ісус Христос або хрест Господній. Згодом почали представляти і святих, щоб заохотити вірних до наслідування їхнього життя, їхніх перемог над гріхом, кроків до Царства Божого. Кожного разу, коли ми бачимо хоругви, вони кудись є скеровані: на Службі Божій – в бік святилища, що є небом (раєм) на землі; на хресному ході або прощі – до святого місця, де особливо перебуває Ласка Божа... Так хоругви показують нам, до кого маємо прямувати, а також закликають до перемоги над гріхом. **Щоразу, коли будемо споглядати на хоругву чи фану, розважмо над подію чи**

особою, яка зображена: можливо, саме вони допоможуть збагнути правдивий шлях до Бога, який чекає на нас кожної миті життя.

Хрест - це Твоє спасіння !!!

Нас навчили зробити поділ світу на дві частини, що протилежні одна одній. Чорне і біле, добре і зло, гарне і некрасиве. Таким чином ми визначили значення слова щастя. Більше того, йдучи за принципом порівняння, ми внушили собі, що щастя це те, що: «краще, ніж є в інших». **Хтось** жартуючи сказав: «щасливим почувасмось до того часу, коли у нас краще становище, ніж в інших; а нещастя приходить у момент, коли ми бачимо, що комусь краще ніж нам». Трохи смішно, але водночас сумно, бо віруючі люди, католики, почали застосовувати цей принцип у духовному житті. Таким чином почали визначати присутність Бога і Його благословення. Якщо є якесь терпіння, що значить Бога немає?, або немає благословення?, коли хтось має якесь нещастя? Це правда, що багато терпінь є за наші гріхи, або наслідком гріха інших людей. І також правда, що «**Вашим стражданням ви спасете душі свої.** Лук 21.19», як каже Господь. Більше того Він сам особисто показав, що проклята річ, може **освятитися і бути джерелом благословення.** Серед Його послідовників можна було бачити, що людина, котра була зранена гріхом, а може спало на неї якесь нещастя, зможе через Віру в Христа все змінити. «**Хто вірує в Мене, як Писання каже, то ріки води живої з нутра його потечуть**». Тому кожен, хто в своєму житті обтяжений труднощами чи, навіть, гріхами, може через Віру у Спасителя на хресті освятитися в терпіннях і осягнути Царство Боже. Потрібно прийти до Христа, віддати Йому тягар своїх гріхів, а взяти на себе Його «легке і любе ярмо» і йти у своєму житті за Господом. Таким чином, кожна трудність, яку переносимо із Господом, для нас не буде вже нещастям, але буде дорогою до щастя. Тепер можемо зрозуміти чому великі святі не уникали трудностей в житті, а навпаки, відкидали навіть зручності, приемності і життєві задоволення. Для нас, простих християн, для яких починається шлях святості, потрібно спочатку бодай навчитися приймати все те, що подається нам в нашому житті: трудності і полегшення, зручності і незручності. В практиці життя це означає: не звикати до легких речей і не відкидати трудні. Приймати все з Божої руки і благодарити за це нашого Бога, дателя всього. **Ти віриш, що це Бог є подателем всього того, що маємо в житті?** Віриш, що Він дає тобі життя і здоров'я? Віриш, що Він дає тобі радісні хвилини? Віриш, що Він тебе любить і бажає тобі справжнього добра? **Значить ти також віриш, що, коли Він дає смерть, то дає Вічне Життя?** **Що, коли Він дозволяє на трудності, то готове тебе, щоб легше було в майбутньому...** **Що, коли Він допускає хворобу, то хоче, щоб ти духовно уздоровився/лася...** **Що, коли Він дає тобі людський смуток, то хоче, щоб ти віднайшов (віднайшла) Божественну радість.** **Приайдіть до Бога всі і візьміть свій хрест, він стане деревом спасіння і нести його буде легко, хоч він далі залишиться хрестом, залишиться нашим хрестом.**

УВАГА!!! Fr.Petro will be in Chicago for a priest's conference during the week of September 21st. In case of emergency, please call Fr, Zak at 510-336-0698.
